

17 Народо прочее който беше първо съ него, свидетелствуваше. Защо побыка Лазара ꙗко гробатъ, и воскреси го ꙗко мъртвыте:

18 Заради това го и посрешна народо, защото чуха че той е сотворилъ това чѹдо.

19 Я Фарисее те рекоха по междѹ си: видите ли, че нема ни една полза; ето сичкио свѣтъ ꙗвива по него.

20 Бѣха (тамъ) и нѣкои бланинѣ, ꙗко она, който кѣха ꙗишли на поклонѣнїе на праздникатъ.

21 Они прочее дойдоха при Філіппа, който беше ꙗко Виѡсаїда Галїлейска, и молеха го, и говорѣха: господїне, и скаме да видиме Исуса.

22 Дойдѣ Філіппъ и каза на Андреа: а пакъ Андрей и Філіппъ на Исуса.

23 Я Исусъ имъ ꙗговори и рече: дойдѣ часо да се прослави Оынъ челоѡческій.

24 Истина истина ви говоримъ, ако не оумре зрно то пшенично, като падне на землѣ та, оно само ѡстанѡва: ако ли оумре, многъ плодъ ще да сотвори.

25 Който ѡбѣча животатъ си, ще го загуби: а който ненавиди животатъ си на тоа свѣтъ, ще да го сохрани въ вѣчншатъ животъ.

26 Който слѡдѡва мене, да послѡдѡва по мене: и гдѣто самъ азъ, тамъ и слѡдѡга мой ще бѡде: и ако слѡжи мене нѣкой, ще даго почтѣ Оунъ мой.

27 Сегѡ азъ да ми се возмѡти, и що да речемъ; Отче, избави ме ꙗко тоа частъ; но за това дойдохъ на тоа частъ.

28 Оче, прослави име то твоѣ, и дойдѣ гласъ ꙗко некто, (който говореше): и прославихъ, и паки ще даго прославимъ.

19 Я народо, който стоѣха и чуха, говорѣха: громъ бѡдѣ, дръги говорѣха: Ангелъ мѡ проидѡ.

30 Оговори Исусъ, и рече: не бѡде заради мене тоа гласъ, но заради народатъ.

31 Сегѡ е сѡдъ мїръ то мѡ: сегѡ князь на мїра тогѡ ще да бѡде изгнѡнъ вѡнъ.

32 И ако азъ вознесѡнъ бѡдемъ ꙗко землѣ та: сички те ще привлечемъ при себе си.

33 Я това говореше, ѡбѡлаа съ каква смѣрътъ щѣше да оумре.

34 Оговори мѡ народо: нїе сме чѡли ꙗко законатъ, защо Христѡсъ прекъѡвае во вѣки: какъ ты говоришъ, че трѣбѡва да се вознесе Оынъ челоѡческій; кой е тоа Оынъ челоѡческій;